

Sentencja wyroku

- 1) Uznając nadal, że dostawca wadliwego produktu ponosi odpowiedzialność na równi z producentem, w sytuacji gdy tożsamość producenta jest nieznaną, a dostawca poinformował w rozsądnym terminie poszkodowaną osobę o tożsamości podmiotu, który dostarczył mu produkt, Republika Francuska nie podjęła działań niezbędnych dla pełnego wykonania wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie C-52/00 Komisja przeciwko Francji w odniesieniu do transpozycji art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe i w związku z tym uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 WE.
- 2) Republika Francuska zobowiązana jest do zapłaty na rzecz Komisji, na konto „zasoby własne Wspólnoty Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 31 650 EUR za każdy dzień opóźnienia w podjęciu działań niezbędnych dla pełnego wykonania ww. wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie Komisja przeciwko Francji, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia wykonania rzeczzonego wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r.
- 3) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 118 z 30.04.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lutego 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Länsrätten i Stockholms län) — Ulf Öberg przeciwko Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, dawniej Stockholms läns allmänna försäkringskassa

(Sprawa C-185/04) (¹)

(Swobodny przepływ pracowników — Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot Europejskich — Dodatek rodzicielski — Uwzględnienie okresu objęcia wspólnym ubezpieczeniem chorobowym Wspólnot Europejskich)

(2006/C 131/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Länsrätten i Stockholms län

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ulf Öberg

Strona pozwana: Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, dawniej Stockholms läns allmänna försäkringskassa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Länsrätten i Stockholms län — Wykładnia art. 12, 17 ust. 2, 18 i 39 WE, art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2) oraz dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 145, str. 4) — Prawo do uzyskania świadczeń rodzicielskich (föräldrapenning) — Nieuwzględnienie okresu, w którym pracownik był objęty Wspólnym Ubezpieczeniem Chorobowym przewidzianym Regulaminem Pracowniczym Urzędników Wspólnot Europejskich.

Sentencja

Artykuł 39 WE należy interpretować w ten sposób, iż w przypadku zastosowania regulacji krajowej, takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym, okres, w którym pracownik migrujący był objęty wspólnym systemem ubezpieczenia chorobowego Wspólnot Europejskich podlega uwzględnieniu.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek Hof van beroep te Antwerpen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Belgische Staat przeciwko Molenbergnatie NV

(Sprawa C-201/04) (¹)

(Wspólnotowy Kodeks Celny — Pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych po zwolnieniu towarów — Obowiązek powiadomienia dłużnika o kwocie należności niezwłocznie po jej zaksięgowaniu i przed upływem terminu trzech lat od chwili powstania długu — Pojęcie „zgodnie z odpowiednią procedurą”)

(2006/C 131/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgische Staat

Strona pozwana: Molenbergnatie NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) — Obowiązkiwanie temporalne — Pokrycie długu celnego powstałego przed wejściem w życie rozporządzenia — Wykładnia art. 221 Wspólnotowego Kodeksu Celnego — Obowiązek powiadomienia dłużnika o kwocie należności niezwłocznie po jej zaksięgowaniu i przed upływem terminu trzech lat od chwili powstania długu celnego

Sentencja

- 1) W stosunku do pokrycia długu celnego powstałego przed dniem 1 stycznia 1994 r. które zostało wszczęte po tym terminie, obowiązują wyłącznie przepisy proceduralne zawarte w art. 217–232 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.
- 2) Artykuł 221 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 wymaga, by kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych została zaksięgowana przed powiadomieniem o niej dłużnika.
- 3) Z upływem określonego w art. 221 ust. 3 rozporządzenia nr 2913/92 terminu postępowanie w celu pokrycia długu celnego ulega przedawnieniu, z zastrzeżeniem określonego w tym artykule wyjątku, co jest równoważne z przedawnieniem samego długu, a zatem z jego wygaśnięciem. W związku z tak ustanowionym przepisem, art. 221 ust. 3 należy uznać, w przeciwieństwie do ust. 1 i 2 tego artykułu, za przepis materialny, a więc nie można go stosować do pokrycia długu celnego powstałego przed dniem 1 stycznia 1994 r. Jeśli dług ten powstał przed dniem 1 stycznia 1994 r., mogą mieć do niego zastosowanie jedynie zasady przedawnienia obowiązujące w tym czasie, choćby nawet postępowanie w sprawie pokrycia tego długu zostało wszczęte po dniu 1 stycznia 1994 r.
- 4) Państwa Członkowskie nie muszą przyjmować szczególnych przepisów proceduralnych dotyczących sposobu, w jaki należy dokonać powiadomienia dłużnika o kwocie należności celnych przywozowych lub wywozowych, jeżeli do tego powiadomienia można zastosować ogólne krajowe przepisy proceduralne, gwarantujące dłużnikowi odpowiednią informację i pozwalające mu na obronę jego praw z pełną znajomością okoliczności sprawy.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.07.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 23 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii(Sprawa C-205/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ pracowników — Zatrudnienie w służbie cywilnej — Nieuwzględnienie stażu i doświadczenia zawodowego nabytych w służbie cywilnej w innych państwach członkowskich — Art. 39 WE — Art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68)

(2006/C 131/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel: G. Rozet, pełnomocnik]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 39 WE i art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz. U. L 257, str. 2) — Dostęp do hiszpańskiej służby cywilnej — Obowiązek uznania, z punktu widzenia ekonomicznego, służby pełnionej przez obywateli wspólnotowych w administracji publicznej w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Nie uchwalając przepisów ustawodawczych przewidujących w sposób wyraźny w hiszpańskiej służbie cywilnej uznanie, z punktu widzenia skutków finansowych, służby pełnionej uprzednio w administracji publicznej w innym państwie członkowskim, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 39 WE i art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 168 z 26.06.2004